

Pritožba, ki sta jo 16. septembra 2010 vložili BNP Paribas in Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 1. julija 2010 v zadevi T-335/08, BNP Paribas in BNL proti Komisiji

(Zadeva C-452/10 P)

(2010/C 317/39)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožniki: BNP Paribas, Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) (zastopniki: R. Silvestri, G. Escalar in M. Todino, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

— V celoti razveljavi sodbo Splošnega sodišča Evropske unije (peti senat) z dne 1. julija 2010 v zadevi BNP Paribas in Banca Nazionale del Lavoro proti Evropski komisiji (T-335/08), vročeno po telefaksu 1. julija 2010 (UL C 221, str. 39) in, posledično

(i) ugodi predlogom iz prvostopenjske tožbe, s katero se predlaga razglasitev ničnosti celotne Odločbe 2008/711/ES Evropske komisije z dne 11. marca 2008, št. C(2008) 869 konč., glede državne pomoči C 15/2007, (ex NN 20/2007) Italije, „v zvezi z davčnimi spodbudami v korist nekaterih prestrukturiranih bank“ (UL L 327, str. 70), ali

(ii) podredno, vrne zadevo Splošnemu sodišču, da to o njej ponovno odloča ob upoštevanju sodbe Sodišča.

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

- Splošno sodišče ni temeljito pregledalo odločbe Komisije, s tem da ni preverilo, ali je bila odločitev Komisije, da pri ugotavljanju selektivnosti sporne ureditve ne upošteva položaja subjektov, upravičena;
- Splošno sodišče je popačilo sodno prakso Sodišča, v skladu s katero je mogoče specifičnost določenega davčnega ukrepa utemeljiti glede na logiko splošne davčne ureditve, pri čemer

je kot merila za lastno presojo uporabilo le smernice, ki jih je Komisija navedla v svoji odločbi;

- Splošno sodišče je popačilo sodno prakso v zvezi s selektivnostjo državne pomoči, v skladu s katero je treba selektivnost davčnega ukrepa presojati zgolj ob upoštevanju učinkov, ki zaradi njega lahko nastanejo z vidika obdavčitve;
- Splošno sodišče je izkrivljalo dejstva, s tem ko je napačno menilo, da ureditev splošne prilagoditve podjetjem ne omogoča, da davčni strošek premoženja, ki se nanaša na prenesena podjetja, prilagodi vrednostim, vpisanim v bilanco;
- Nazadnje, Splošno sodišče je nepravilno nadomestilo Komisijo, s tem da je *ex novo* pripravilo razloge v podporo izpodbijane odločbe Komisije.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 17. septembra 2010 – Oliver Jestel proti Hauptzollamt Aachen

(Zadeva C-454/10)

(2010/C 317/40)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Oliver Jestel

Tožena stranka: Hauptzollamt Aachen

Vprašanja za predhodno odločanje

- Ali postane zaradi „sodelovanja“ pri nezakonitem vnosu blaga na carinsko območje Evropske unije na podlagi člena 202(3), druga alineja, Uredbe (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽¹⁾ dolžnik tista oseba, ki – ne da bi bila neposredno udeležena pri vnosu – posreduje pri sklepanju prodajnih pogodb glede zadevnega blaga in pri tem dopušča možnost, da bo prodajalec blago ali del blaga morda dobavil z izognitvijo plačila uvoznih dajatev?

2. Ali primeroma zadošča, da ta oseba navedeno ocenjuje kot možno, ali postane dolžnik samo, če zagotovo računa s tem, da se bo to zgodilo?

(¹) UL L 302, str. 1.

Pritožba, ki sta jo 20. septembra 2010 vložili Freistaat Sachsen in dežela Sachsen-Anhalt zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 8. julija 2010 v zadevi T-396/08, Freistaat Sachsen in dežela Sachsen-Anhalt proti Evropski komisiji

(Zadeva C-459/10 P)

(2010/C 317/41)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnici: Freistaat Sachsen in dežela Sachsen-Anhalt (zastopnika: A. Rosenfeld in I. Liebach, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnici predlagata,

- naj se sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 8. julija 2010 v zadevi Freistaat Sachsen in dežela Sachsen-Anhalt proti Evropski komisiji (T-396/08) glede razglasitve delne ničnosti odločbe Komisije 2008/878/ES z dne 2. julija 2008 o državni pomoči Nemčije za DHL razveljavi in člen 1(1) odločbe Komisije 2008/878/ES z dne 2. julija 2008 razglasi za ničen;
- podredno, naj se zgoraj navedena sodba Splošnega sodišča Evropske unije razveljavi in zadeva vrne v odločanje Splošnemu sodišču Evropske unije;
- naj se nasprotni stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba je bila vložena zoper sodbo Splošnega sodišča, s katero je bila zavrnjena tožba tožečih strank na razglasitev delne ničnosti odločbe Komisije 2008/878/ES z dne 2. julija 2008. S to odločbo je Komisija večino priglašanih pomoči za usposabljanje, ki sta jih Freistaat Sachsen in dežela Sachsen-Anhalt nameravali dodeliti DHL, razglasila za nezdržljive s skupnim trgovom.

Pritožnici s pritožbo Splošnemu sodišču očitata te kršitve prava Unije:

— Splošno sodišče naj bi kršilo Uredbo št. 68/2001, nekdanji člen 87(3)(c) ES in načelo enakega obravnavanja, saj naj bi s presojo potrebnosti pomoči napačno uporabilo pravo. Kršitev Uredbe (ES) št. 68/2001 naj bi izhajala iz tega, da so se upoštevala merila, ki niso določena v tej uredbi, kar naj bi bilo izjemoma dopustno le tedaj, kadar to upravičujejo posebne okoliščine posameznega primera. Nekdanji člen 87(3)(c) ES naj bi se kršil zato, ker naj Splošno sodišče napačno ne bi priznalo, da so pomoči za usposabljanje služile oziroma bi lahko služile uresničevanju ciljev iz nekdanjega člena 87(3)(c) ES in da bi to morala upoštevati Komisija v okviru presoje po členu 87(3) ES. Končno naj bi šlo za kršitev načela enakega obravnavanja, saj naj Komisija v prejšnjih odločbah v primerljivih zadevah ne bi niti presojala niti ugotovljala potrebnosti pomoči za usposabljanje. Objektivna utemeljitev tega neenakega obravnavanja naj ne bi bila razvidna.

— Tudi če bi bilo treba izhajati iz tega, da je bilo merilo potrebnosti upravičeno uporabljeno, naj bi bilo pravo napačno uporabljeno. Pritožnici v zvezi s tem Splošnemu sodišču očitata, da ni upoštevalo Uredbe št. 68/2001, Smernic o državni regionalni pomoči in nekdanjega člena 87(3)(c) ES, saj naj v presojo potrebnosti ne bi vključilo spodbujevalnih učinkov na izbiro lokacije, s čimer naj bi napačno uporabilo pravo. Kajti to, da lahko pomoči za usposabljanje vsebujejo tudi regionalne vidike, naj bi bilo razvidno iz besedila Uredbe št. 68/2001. Splošno sodišče naj bi napačno ocenilo, da sta spodbujanje podjetij na območjih z omejenimi možnostmi in ustanovitev novih podjetij dopustna le prek regionalnih pomoči.

— Poleg tega naj bi Splošno sodišče Uredbo št. 68/2001, nekdanji člen 87(3)(c) ES in načelo enakega obravnavanja kršilo tudi s tem, da je pri presoji potrebnosti pomoči uporabilo neustrezna merila, s čimer naj bi napačno uporabilo pravo. Po eni strani naj ne bi smelo upoštevati poslovne prakse in strategije prejemnika pomoči, saj naj bi to vodilo k temu, da so podjetja, ki na podlagi internih standardov zahtevajo visoko raven izobrazbe, z vidika pomoči postavljena v slabši položaj kot podjetja z nižjim nivojem izobrazbe. To naj bi namreč vodilo k manj ugodnemu obravnavanju podjetij s sedežem v državah članicah, ki zakonsko določajo visok nivo izobrazbe, v primerjavi s podjetji s sedežem v državah članicah, v katerih je, primerjalno, nivo izobrazbe nižji.

— Končno naj bi Splošno sodišče nekdanji člen 87(3)(c) ES kršilo tudi s tem, da naj ni upoštevalo pozitivnih zunanjih učinkov zadevnega ukrepa usposabljanja, s čimer naj bi napačno uporabilo pravo.